

VEÄŒEE - Latinka DjordjeviÄŒ

Autor Ljuba Obrad
 Sunday, 23 July 2006
 Poslednji put aÄ¼urirano Saturday, 12 August 2006

Latinka Ä•orÄ•eviÄŒVeÄ•e25.03.2006

VEÄŒEE

VeÄ•e...
 Šetam
 ulicama
 a u duši
 znam,
 ovo nije moj grad.
 Svetiljke svetle
 poruku,
 sutra
 ÄŒe novi dan,
 a ja znam,
 to nije dan
 za mene.

VeÄ•e...
 OÄ•ekujem

pesmu zrikavca,
 iz gradskih parkova,
 oÄ•ekujem svetlo iza
 oblaka.
 Tako je veÄŒ bilo
 nekad,
 u zemlji gde sam se
 rodila.
 Umesto pesme,
 Ä•ujem kloparanje
 šina
 i škripu
 tramvajskih koÄ•nica...

VeÄ•e...

Ovo veÄ•e nije prošarano,
 rumenim prugama,
 veÄŒ nebom zastrtim
 sivim tepihom,
 izatkanim od niti
 bola, tuge i
 nostalgije
 nas tudjina.

VeÄ•e...

Samo na tren zasvetluca,
kao zvezda mala,
suza moja,
u obliku kristala,
što se u
nebo,
ko ukras utkala.

VeÄ•e,
tako sivo i samotno,
tugom i
nostalgijom,
dušu moju
obavilo.
VeÄ•e, celo telo

Ä•eÄ¼njom prestravilo,
a volju,
maštu i nadu,
mrakom zaustavilo.

VeÄ•e...

ObiÄ•no
veÄ•e u
tuÄ¼ini...

VeÄ•e pred noÄ¼...

(C) Latinka Ä•orÄ¼eviÄ¼